

[Hans Pinstrup.]

er ganske urimeligt. Det samme kan siges om Købstadkommunernes Repræsentation og om den Repræsentation, der er tiltænkt Grundejerne.

Gennemført vil Lovforslaget være ganske uoverskueligt med Hensyn til Omfanget af de Indgreb, det vil foranledige ogsaa paa Ejendomsrettens Omraade. Man kan ekspropriere, man kan paabyde Stianlæg m. v. og vælte store økonomiske Byrder over paa Købstad- og Sognekommuner samt Amtskommuner. Begrænsningen ligger alene i Udvalgenes Skøn. Paa det privatejendomsretlige Omraade har man helt af Lovforslaget strøget det i Naturfredningslovens § 1 fastlagte Hensyn til vedkommende Ejers eller Brugers berettigede og væsentlige Interesser, navnlig vedrørende den private Fred eller Husfreden, men der kan ogsaa være Tale om betydelige økonomiske Brugerinteresser. Herom findes ikke et Ord i Lovforslaget. Det er for os ikke tilfredsstillende, at man i Bemærkningerne har skrevet noget om dette Forhold. Betingelsen for vor Tilslutning vil blive, at Bestemmelser, der sikrer, at den enkelte ikke gaas urimeligt nær i dette Forhold, at der tages rimeligt Hensyn til produktionsmæssige Interesser, indsættes i selve Lovforslagets Tekst.

Det virker ogsaa besynderligt, at man nedsætter et Udvalg til Udarbejdelse af et saadant Forslag uden at medtage Repræsentanter for Købstadforeningen, Amtsrådsforeningen eller Sognerådsforeningen, men derimod f. Eks. for Danmarks Lærerforening, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Folke-Ferie, Turistforeningen, Dansk Idræts-Forbund, Herbergs-Ringen, Dansk Vandrelaug, Dansk Cyklist Forbund. Det maa være urimeligt at gennemføre denne Lovgivning uden at spørge Kommunalraadene.

Efter Lovforslaget kan Forslag om Erhvervelse af Arealer indbringes for det foreslaaede Udvalg af hvem som helst. Dette maa dog være ganske uholdbart. Bare en eller anden faar en Idé, skal Udvalget rejse rundt. En nærmere Formulering af, hvor omfattende og paa hvilket Grundlag man har tænkt sig Lovens Bestemmelser benyttet, findes overhovedet ikke.

Vi er rede til i et Udvalg at drøfte de Formaal, som Lovforslaget omhandler. Vi ønsker imidlertid overvejet, om Opfyldelsen af disse Formaal ikke bør ske i Tilknytning til Naturfredningsloven, hvorigennem saa overordentlig store og omfattende Friluftsværdier er sikret den danske Befolkning.

Det maa endvidere være naturligt at faa en Opførelse over de store Omraader

med Parker, Bademuligheder og Lejrpladser, der rundt om er sikret Befolkningen dels gennem Fredningsafgørelser og dels paa kommunalt Initiativ eller gennem Sammenspil mellem Foreninger og privat Initiativ.

Ved Paabud af Stianlæg maa der gøres Brug af Erfaringer fra Københavnsegnen om de betydelige Ødelæggelser for omliggende Arealer, saadanne nye Trafikveje medfører. Der maa i saa Henseende indsættes Bestemmelser, der sikrer Mark- og Vejfreden.

Skal Opgaven løses ved særlig Lov, maa vi forlange fastere Rammer for Lovens Omfang samt Sikring mod urimelige Indgreb paa det ejendomsretlige Omraade. Maaske burde der indsættes en Appellinstans. Der maa endvidere fastsættes klare Bestemmelser om de økonomiske Forpligtelser over for erhvervede Arealer og Lejre samt Driften af disse; Statsdrift vil paa dette som paa andre Omraader blive dyr.

Ekspropriationsbestemmelsen burde i Lovforslaget have haft en mere tilbagetrukket Plads. Ved Erhvervelse paa normal Maade, ved Køb, skulde Spørgsmaalet i vort Land med de omfattende Strandarealer kunne løses uden Ekspropriation. Men vi er som sagt rede til i et Udvalg at undersøge og drøfte Lovforslaget som Hovedspørgsmaal og derigennem se at naa frem til en rimelig og for alle Parter retsindig Løsning af Opgaven.

Carsten Raft: Der skal ikke være nogen som helst Tvivl om Det konservative Folkepartis Stilling til det, der er Formålet for denne Lov. Befolkningens Adgang til Friluftsliv betragtes fra vort Synspunkt som en meget vigtig folkelig Opgave. Saaledes som Udviklingen er blevet, saaledes som Storbyerne gror, saaledes som Omegnen omkring Storbyerne beslaglægges til Villæer og Sommerhuse, er det vigtigt, at der sikres den brede Befolkning og Ungdommen Plads til at udfolde deres Friluftsliv. Jeg er tilbøjelig til at tro, at blandt de Forandringer, de senere Generationers Udvikling har ført med sig, som ikke alle er særlig lystelige, er Friluftslivet noget, der har Værdi, noget, der kan bruges til Terrænvinding for hele Folket, og som det gælder om at støtte saa stærkt som muligt.

Allerede ved Naturfredningsloven af 1937 gik vi med til dette Synspunkt, baade det mere fredelige i Naturfredningsloven, der freder disse Naturomraader, og den ikke mindre vigtige, men mere ufredelige Del, som tillader Folk at færdes paa disse Omraader. Og vi gik med til den fornødne